

מסכת תענית – שיעור פתיחה

1. שמואל א פרק יב

(טז) גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר ידוד עשה לעיניכם: (יז) הלוא קציר חטים היום אקרא אל ידוד ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני ידוד לשאול לכם מלך: ס
(יח) ויקרא שמואל אל ידוד ויתן קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את ידוד ואת שמואל:
(יט) ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל ידוד אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו
רעה לשאל לנו מלך: ס

2. משנה מסכת סוכה פרק ב משנה ט

כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לפנות משתסרח המקפה משלו משל למה הדבר דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו:

3. תלמוד ירושלמי מסכת תענית פרק א דף סג טור ג/מ"א

מאימתי מזכירין גבורות גשמים ר' אליעזר אומר מיום טוב הראשון של חג ורבי יהושע אומר מיום טוב האחרון אמר רבי יהושע הואיל ואין הגשמים סימן ברכה בחג למה הוא מזכיר אמ' לו ר' אליעזר אף הוא אינו אומר אלא משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו אמרו לו אם כן לעולם יהא מזכיר

4. פירוש הרמב"ן לדברים פרק יא פס' יג

'בכל לבבכם ובכל נפשכם'- והלא כבר הזכיר 'בכל לבבך ובכל נפשך', אלא אזהרה ליחיד ואזהרה לצבור, לשון רש"י מספרי (עקב יג). ובאור הענין, כי השם לא יעשה הנסים תמיד, לתת מטר הארץ בכל עת יורה ומלקוש ולהוסיף בדין ובתירוש וביצהר ולהרבות גם העשב בשדה לבהמה או שיעצור השמים וייבשו, רק על מעשה רוב העם, אבל היחיד הוא בזכותו יחיה והוא בעונו ימות והנה אמר כי בעשותם כל המצות מאהבה שלימה יעשה עמהם את כל הנסים האלה לטובה, ואמר כי בעבדם ע"ז יעשה עמהם אות לרעה: ודע כי הנסים לא יעשו לטובה או לרעה רק לצדיקים גמורים או לרשעים גמורים, אבל הבינונים כדרך מנהגו של עולם יעשה בהם טובה או רעה כדרכם וכעלילותם:

5. משנה תורה לרמב"ם הלכות מכירה פרק יד הלכה יג

כיצד היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים, ואם היה בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, היה גר ובא ללמוד תורה לא יאמר לו פה שאכל נבילות וטרפות יבא וילמוד תורה שניתנה מפי הגבורה, היו חלאים ויסורים באין עליו או שהיה מקבר את בניו, לא יאמר לו כדרך שאמרו חבריו לאיוב הלא יראתך כסלתך זכור נא מי הוא נקי אבד.

6. ערוך השולחן הלכות הונאה סימן רכח

וכן אם היו יסורים באים עליו לא יאמר לו כדרך שאמרו חבריו לאיוב הלא יראתך כסלתך זכור נא מי הוא נקי אבד וחברי איוב אמרו לו מפני שהטיח דברים כלפי מעלה

הגשם הראשון – זלדה

הַגֶּשֶׁם הָרִאשׁוֹן

אֶלְפֵי רֶבֶבָה רַעֲנָנוֹת

בְּלִי אוֹת שֶׁל קֵץ.

והִדְוִי לֹא יִלְחַשׁ עוֹד

לְנַפְשִׁי

אֲנִי הַמֶּלֶךְ

לֹא יִגִּיד עוֹד

אֲנִי הַשְּׁלִיט.

כָּל טִיפָה וְטִיפָה

הִיא זָקָה

בֵּינִי וּבֵין הַדְּבָרִים

זָקָה

בֵּינִי וּבֵין הָעוֹלָם.

וְכַאֲשֶׁר הַלֵּילָה

מַעֲלָה אֶת הַתְּהוֹם

הַתְּהוֹם מַעֲלָה

שְׂדוֹת וְגַנִּים.

אנחנו לא צריכים

ביצוע: שלמה ארצי

מילים: אבי קורן

לחן: שמואל אימברמן

כבר יבשו עינינו מדמעות,
ופינו כבר נותר אילם מקול.
מה עוד נבקש, אמור מה עוד?
כמעט ביקשנו לנו את הכל.

את הגשם תן רק בעיתו,
ובאביב פזר לנו פרחים,
ותן שיחזור שוב לביתו,
יותר מזה אנחנו לא צריכים.

כבר כאבנו אלף צלקות,
עמוק בפנים הסתרנו אנחה.
כבר יבשו עינינו מלבכות -
אמור שכבר עמדנו במבחן.

את הגשם תן רק בעיתו,
ובאביב פזר לנו פרחים,
ותן לה להיות שנית איתו -
יותר מזה אנחנו לא צריכים.

כבר כיסינו תל ועוד אחד,
טמנו את ליבנו בין ברושים.
עוד מעט תפרוץ האנחה -
קבל זאת כתפילה מאוד אישית.

את הגשם תן רק בעיתו,
ובאביב פזר לנו פרחים,
ותן לנו לשוב ולראותו -
יותר מזה אנחנו לא צריכים.